A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. június 14.*

„Előzetes döntéshozatal — Szellemi és ipari tulajdon — 2001/29/EK irányelv — A szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolása — A 3. cikk (1) bekezdése — Nyilvánossághoz közvetítés — Fogalom — Online megosztó platform — Védelem alatt álló fájlok megosztása a jogosult engedélye nélkül”

A C-610/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2015. november 18-án érkezett, 2015. november 13-i határozatával terjesztett elő

a **Stichting Brein**

és

a **Ziggo BV**,

az **XS4ALL Internet BV** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), A. Prechal, A. Rosas, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. október 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Stichting Brein képviseletében J. C. H. van Manen advocaat,

– a Ziggo BV képviseletében F. E. Vermeulen és E. A. de Groot advocaten,

– az XS4ALL Internet BV képviseletében C. Alberdingk Thijm és C. F. M. de Vries advocaten,

– a spanyol kormány képviseletében V. Ester Casas és A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében D. Segoin, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Di Matteo avvocato dello Stato,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes és M. Figueiredo, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: T. Rendas jogtanácsos,

– az Egyesült Királyság kormánya képviseletében G. Brown és J. Kraehling, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: N. Saunders barrister,

– az Európai Bizottság képviseletében J. Samnadda, T. Scharf és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. február 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o., HL 2014. L 10., 32. o.) 3. cikke (1) bekezdésének és 8. cikke (3) bekezdésének, másrészt a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 11. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az egyrészről a Stichting Brein, a szerzői jogi jogosultak érdekvédelmét ellátó alapítvány, másrészről a Ziggo BV és az XS4ALL Internet BV (a továbbiakban: XS4ALL), internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatók között a Ziggo BV-nek és az XS4ALL-nak a „The Pirate Bay” online megosztó platform (a továbbiakban: TPB online megosztó platform) doménneveinek és IP címeinek blokkolására történő kötelezése iránt a Stichting Brein által előterjesztett kérelmek tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 2001/29 irányelv (9), (10), (23) és (27) preambulumbekezdése kimondja:

„(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve, hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó- és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek, ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi hátterét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

[…]

(23) Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánossághoz közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.

[…]

(27) A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.”

4 Ezen irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.”

5 Az említett irányelv „Szankciók és jogorvoslatok” című 8. cikkének (3) bekezdése szerint:

„A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

6 A 2004/48 irányelv (23) preambulumbekezdése a következőképpen fogalmaz:

„Az egyéb intézkedések, eljárások és jogorvoslatok sérelme nélkül a jogosultak számára lehetővé kell tenni, hogy a jogsértéstől való eltiltást kérelmezzenek olyan közvetítő személyek ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy veszi igénybe a jogosult szellemi tulajdonjogának megsértése érdekében. Az ilyen határozatokra vonatkozó feltételekre és eljárásokra továbbra is a tagállamok joga kell, hogy vonatkozzon. Ami a szerzői jogok és a szomszédos jogok megsértését illeti, a 2001/29/EK irányelv már átfogó harmonizációt biztosít. A 2001/29/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdését ennélfogva ez az irányelv nem érintheti.”

7 A 2004/48 irányelv „Bíróság által elrendelt eltiltó határozatok” című 11. cikke szerint:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák. Amennyiben a tagállam joga így rendelkezik, az eltiltó határozat be nem tartása esetén indokolt esetben pénzbírságot vethetnek ki a teljesítés kikényszerítése érdekében. A tagállamok emellett biztosítják, hogy a jogsértő magatartástól való eltiltást a jogosultak kérelmezhessék olyan közvetítők ellen, akiknek a szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, a 2001/29/EK irányelv 8. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A Stichting Brein szerzői jogok jogosultjainak érdekvédelmét ellátó, holland alapítvány.

9 A Ziggo és az XS4ALL internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatók. Az előfizetőik jelentős része használja a TPB online megosztó platformot, amely egy BitTorrent indexáló oldal. A BitTorrent olyan protokoll, amellyel a felhasználók (úgynevezett „*peers*”) fájlokat cserélhetnek. A BitTorrent lényeges jellemzője abban rejlik, hogy a megosztandó fájlokat kis részletekre darabolják, és így nincs szükség központi szerverre e fájlok tárolásához, ami csökkenti az egyéni szerverek terhelését a megosztási folyamat során. A fájlok megosztásához a felhasználóknak először egy meghatározott szoftvert, úgynevezett „BitTorrent klienst”, kell letölteniük, amely szoftvert a TPB online megosztó platform nem nyújtja. Ez a „BitTorrent kliens” egy olyan szoftver, amely a torrentfájlok létrehozását teszi lehetővé.

10 Azok a felhasználók (az úgynevezett „*seeders*”), akik más felhasználók (az úgynevezett „*leechers*”) rendelkezésére kívánják bocsátani a számítógépükön található fájlokat, a BitTorrent kliensük segítségével torrentfájlt kell létrehozniuk. A torrentfájlok egy központi szerverre (úgynevezett „*tracker*”) mutató hivatkozást tartalmaznak, amely szerver azonosítja azokat a felhasználókat, akik valamely konkrét torrentfájl, valamint a mögöttes médiafájl megosztására rendelkezésre állnak. Ezeket a torrentfájlokat a *seederek* feltöltik (*upload*) valamely, a TPB-hez hasonló online megosztó platformra, amely ezt követően indexálja ezeket a fájlokat annak érdekében, hogy azokat az online megosztó platform felhasználói megtalálhassák, továbbá hogy azokat a műveket, amelyekre ezek a torrentfájlok mutatnak, a BitTorrent kliens segítségével különböző részletekben le lehessen tölteni (*download*) a felhasználók számítógépeire.

11 A torrentfájlok helyett gyakran használnak „magnet linkeket”. Ezek a linkek azonosítják a torrentfájl tartalmát, és erre a torrentfájlra mutatnak egy digitális ujjlenyomat segítségével.

12 A TPB online megosztó platformon kínált torrentfájlok nagy többsége szerzői jogi védelem alatt álló művekre mutat, anélkül hogy a jogosultak e platform üzemeltetőinek és felhasználóinak engedélyt adtak volna a szóban forgó megosztási cselekmények elvégzésére.

13 Az alapeljárás keretében a Stichting Brein elsődlegesen azt kéri, hogy kötelezzék a Ziggót és az XS4ALL-t a TPB online megosztó platform doménneveinek és IP címeinek blokkolására, annak megakadályozása érdekében, hogy ezeknek az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatóknak a szolgáltatásait fel lehessen használni azon jogosultak szerzői és szomszédos jogainak megsértéséhez, akiknek érdekvédelmét a Stichting Brein látja el.

14 Az elsőfokú bíróság helyt adott a Stichting Brein kérelmeinek. A fellebbviteli eljárásban azonban elutasították ezeket a kérelmeket.

15 A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) rámutat, hogy a jelen ügyben megállapítást nyert, hogy a TPB online megosztó platform segítségével a jogosultak engedélye nélkül tettek a nyilvánosság számára hozzáférhetővé védelem alatt álló műveket. Az is megállapítást nyert, hogy a Ziggo és az XS4ALL előfizetői, e platform segítségével a jogosultak engedélye nélkül teszik hozzáférhetővé a védelem alatt álló műveket, és ezáltal megsértik az említett jogosultak szerzői és szomszédos jogait.

16 A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) mindazonáltal rámutat arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján nem lehet teljes bizonyossággal megválaszolni azt a kérdést, hogy a TPB online megosztó platformon megvalósul-e a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, művek nyilvánossághoz történő közvetítése is, így különösen a következő cselekmények révén:

– olyan rendszer létrehozása és fenntartása, amelynek keretében az internethasználók egymással kapcsolatba lépnek a saját számítógépeiken található műveknek részletekben történő megosztása érdekében;

– olyan weboldalt üzemeltetése, amelyen a felhasználók az e művek részleteire mutató torrentfájlokat tölthetnek fel e célból, és

– az e weboldalra feltöltött torrentfájlokat indexálása és kategorizálása annak érdekében, hogy a mögöttes művek részletei megtalálhatók legyenek, és a felhasználók letölthessék e műveket (azok egészét) a számítógépeikre.

17 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A weboldal-üzemeltető általi, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül-e az, ha a weboldal nem tartalmaz védett műveket, de olyan rendszer működik, amely a felhasználók számítógépein található védett művekre vonatkozó metainformációkat indexál és kategorizál a felhasználók számára, hogy a felhasználók ily módon megtalálhassák, valamint fel- és letölthessék a védett műveket?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Jogalapot kínál-e a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése és a 2004/48 irányelv 11. cikke az előbbi rendelkezés értelmében vett olyan közvetítő szolgáltatóval szembeni ideiglenes intézkedéshez, illetve az utóbbi rendelkezés értelmében vett olyan közvetítő jogsértő magatartástól való eltiltásához, aki az első kérdésben ismertetett módon könnyíti meg harmadik személyek számára jogsértés megvalósítását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

18 A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében arra keresi a választ, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az az alapügyben szóban forgóhoz hasonló körülmények között kiterjed az olyan megosztó platform interneten történő rendelkezésre bocsátására és üzemeltetésére, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy *peer-to-peer* hálózat keretében megosszák.

19 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamoknak a szerzők számára kizárólagos jogot kell biztosítaniuk műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

20 E rendelkezés alapján a szerzőket olyan preventív jellegű jog illeti meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy a nyilvánossághoz közvetítés megtiltása érdekében művük lehetséges felhasználói és a felhasználók által esetlegesen tervezett nyilvánossághoz közvetítés közé álljanak (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Mivel a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg pontosan a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, annak jelentését és hatályát ezen irányelv célkitűzéseire és arra a kontextusra figyelemmel kell meghatározni, amelybe az értelmezett rendelkezés illeszkedik (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/29 irányelv (9) és (10) preambulumbekezdéséből az derül ki, hogy annak az a célja, hogy a szerzők számára egy olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén. Ebből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát tágan kell értelmezni, ezen irányelv (23) preambulumbekezdése egyértelmű megfogalmazásának megfelelően (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A Bíróság ezenfelül korábban már kiemelte, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen a mű „közvetítésének cselekményét” és a mű „nyilvánossághoz” közvetítését (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Annak megítélése érdekében, hogy egy felhasználó a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést” valósít-e meg, több, nem önálló jellegű, egymástól függő, további kritériumot kell figyelembe venni. Következésképpen ezeket a kritériumokat egyenként és egymással kölcsönhatásban is alkalmazni kell, mivel különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 E kritériumok között a Bíróság mindenekelőtt a felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét hangsúlyozta. Ugyanis e felhasználó közvetítést valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei nem, vagy csak nehézségek árán tudnák a sugárzott művet élvezni (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 A Bíróság ezt követően pontosította, hogy a „nyilvánosság” kifejezés meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, amely egyébként viszonylag jelentős számú egyént foglal magában (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A Bíróság arra is emlékeztetett, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősülhessen, szükséges, hogy a védelem alatt álló műveket az addig alkalmazottaktól eltérő, speciális technikai módon közvetítsék egy „új közönség”, azaz egy olyan közönség részére, amelyet a szerzői jog jogosultjai nem vettek figyelembe, amikor az eredeti nyilvánossághoz közvetítést engedélyezték (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Végül a Bíróság több alkalommal hangsúlyozta, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti közvetítés haszonszerzési jellege sem irreleváns (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Először is, ami azt a kérdést illeti, hogy valamely, az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló online megosztó platform rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítésnek” minősül-e, rá kell mutatni arra, hogy amint az a

2001/29 irányelv (23) preambulumbekezdéséből kitűnik, az említett 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a szerzők nyilvánossághoz közvetítéshez való joga magában foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is.

31 Ezenkívül, amint az a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, „közvetítés” fennállásához többek között elegendő, ha a művet úgy bocsátják a nyilvánosság rendelkezésére, hogy annak tagjai ahhoz az általuk egyénileg megválasztott helyről és időpontban hozzá tudjanak férni, anélkül hogy meghatározó lenne az, hogy éltek-e, vagy sem, e lehetőséggel (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 A Bíróság ebben a tekintetben már kimondta, hogy egy internetes oldalon olyan védelem alatt álló művekre mutató kattintható linkek szolgáltatása, amelyeket más internetes oldalon mindenféle korlátozás nélkül közzétettek, az előbbi oldal ügyfeleinek közvetlen hozzáférést kínál az említett művekhez (2014. február 13-i Svensson és társai ítélet, C-466/12, EU:C:2014:76, 18. pont, lásd még ebben az értelemben: 2014. október 21-i BestWater International végzés, C-348/13, EU:C:2014:2315, 15. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 43. pont).

33 A Bíróság azt is kimondta, hogy ez a helyzet az olyan multimédia-lejátszó értékesítése esetén is, amelyre előzetesen az interneten elérhető kiegészítő modulokat telepítettek, amelyek a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmaznak, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket tesznek hozzáférhetővé, e jog jogosultjainak engedélye nélkül (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 38. és 53. pont).

34 Ezen ítélkezési gyakorlatból tehát azt lehet levezetni, hogy főszabály szerint bármely olyan cselekmény, amellyel a felhasználó az adott ügy teljes ismeretében az ügyfelei számára védelem alatt álló művekhez ad hozzáférést a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítésnek” minősülhet.

35 A jelen esetben meg kell állapítani, először is, amint arra lényegében a főtanácsnok az indítványának 45. pontjában rámutatott, hogy az nem vitatott, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló műveket a TPB online megosztó platform segítségével úgy bocsátják e platform felhasználói rendelkezésére, hogy azok a művekhez az általuk egyénileg megválasztott helyről és időpontban férhessenek hozzá.

36 Továbbá, amint azt a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozta, a TPB online megosztó platform felhasználóinak ily módon rendelkezésére bocsátott műveket kétségtelenül nem annak üzemeltetői, hanem annak felhasználói töltötték fel erre a platformra. Ugyanakkor ezek az üzemeltetők, az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló online megosztó platform rendelkezésre bocsátásával és üzemeltetésével a magatartásuk következményeinek teljes ismeretében járnak el a védelem alatt álló művek rendelkezésre bocsátása érdekében, indexálva és a kategorizálva az említett platformon lévő torrentfájlokat, amelyek e fájlok felhasználói számára lehetővé teszik, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy *peer to peer* hálózat keretében megosszák. Ebben a tekintetben, amint azt az indítványának 50. pontjában lényegében a főtanácsnok is jelezte, az ilyen platformnak az említett üzemeltetők általi rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése hiányában a felhasználók az említett műveket nem tudnák megosztani, vagy legalábbis azok interneten történő megosztása jóval bonyolultabb feladat lenne.

37 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a TPB online megosztó platform rendelkezésre bocsátásával és üzemeltetésével annak üzemeltetői a felhasználóik számára hozzáférést kínálnak az érintett művekhez. Úgy lehet tehát tekinteni, hogy ezek az üzemeltetők a szóban forgó művek rendelkezésre bocsátásában megkerülhetetlen szerepet játszanak.

38 Végül a TPB online megosztó platform üzemeltetői esetében nem lehet úgy tekinteni, hogy azok a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekezdése értelmében vett, a közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító tárgyi eszközök „rendelkezésre bocsátását” valósítanák meg. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis az tűnik ki, hogy a torrentfájlokat ez a platform indexálja, ezért azokat a műveket, amelyekre ezek a torrentfájlok mutatnak, az említett megosztó platform felhasználói könnyen megtalálhatják és letölthetik. Ezenkívül a Bíróság elé terjesztett észrevételekből az tűnik ki, hogy a TPB online megosztó platform, a keresőmotoron kívül egy olyan indexet is kínál, amely a műveket a jellegük, műfajuk és népszerűségük alapján különböző kategóriákra osztja, amelyekbe a rendelkezésre bocsátott műveket besorolják, és ennek során e platform üzemeltetői ellenőrzik, hogy valamely művet a megfelelő kategóriába soroltak-e. Egyébiránt az említett üzemeltetők törlik az elavult, vagy hibás torrentfájlokat, és aktívan megszűrnek bizonyos tartalmakat.

39 E megfontolásokra figyelemmel az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló online megosztó platform szolgáltatását és üzemeltetését a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítésnek” kell tekinteni.

40 Másodszor, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma alá tartozásnak az a további feltétele, hogy ténylegesen sor kerüljön a védelem alatt álló művek nyilvánossághoz közvetítésére (2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 E tekintetben a Bíróság egyrészt pontosította, hogy a „nyilvánosság” fogalma egy bizonyos *de minimis* jellegű küszöböt foglal magában, ami ebből a fogalomból kizárja az érintett személyek túlságosan kisméretű, vagy akár jelentéktelen csoportjait. Másrészt figyelembe kell venni azokat a kumulatív hatásokat, amelyek a védelem alatt álló műveknek potenciális címzettek rendelkezésére bocsátásából erednek. Ily módon nemcsak annak van jelentősége, hogy ugyanahhoz a műhöz egyidejűleg hány személynek van hozzáférése, hanem annak is, hogy ahhoz egymást követően hányan férnek hozzá (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Ziggo és az XS4ALL előfizetőinek jelentős része töltött le médiafájlokat a TPB online megosztó platform segítségével. A Bíróság elé terjesztett észrevételekből az is kitűnik, hogy ezt a platformot jelentős számú személy használja, mivel a TPB üzemeltetői az online megosztó platformjukon több tízmillió *„peerről”* számoltak be. Ebben a tekintetben az alapeljárásban szóban forgó közlés legalábbis e platform valamennyi felhasználóját érinti. Ezek a felhasználók bármikor és egyidejűleg hozzáférhetnek az említett platformon megosztott védelem alatt álló művekhez. Ily módon e közvetítés meghatározatlan számú potenciális címzett felé irányul, és jelentős számú személyt foglal magában (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Ebből következik, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló közvetítéssel a védelem alatt álló műveket ténylegesen a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz” közvetítik.

44 Ezenkívül, ami azt a kérdést illeti, hogy ezeket a műveket a jelen ítélet 28. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „új” közönséghez közvetítették-e, rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság a 2014. február 13-i Svensson és társai ítéletében (C-466/12, EU:C:2014:76, 24. és 31. pont), valamint a 2014. október 21-i BestWater International végzésében (C-348/13, EU:C:2014:2315, 14. pont) kimondta, hogy ilyen közönség alatt az a közönség értendő, amelyet a szerzői jog jogosultjai az eredeti közvetítés engedélyezésekor nem vettek figyelembe.

45 A jelen esetben a Bíróság elé terjesztett észrevételekből egyrészt az tűnik ki, hogy a TPB online megosztó platform üzemeltetőit tájékoztatták arról, hogy ez a platform, amelyet a felhasználók rendelkezésére bocsátanak és üzemeltetnek, a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül nyilvánosságra hozott művekhez ad hozzáférést, másrészt hogy ugyanezek az üzemeltetők az említett platformon elérhető blogokon és fórumokon kifejezetten kinyilvánítják azt a célkitűzésüket, hogy a védelem alatt álló műveket a felhasználók rendelkezésére bocsássák, és az utóbbiakat arra ösztönzik, hogy e művekről másolatokat készítsenek. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból mindenesetre kitűnik, hogy a TPB online platform üzemeltetőinek tudniuk kellett arról, hogy ez a platform a jogosultak engedélye nélkül nyilvánosságra hozott művekhez ad hozzáférést, tekintettel arra a kérdést előterjesztő bíróság által kifejezetten hangsúlyozott körülményre, hogy a TPB online megosztó platformon szereplő torrentfájlok nagyon nagy része mutat a jogosultak engedélye nélkül nyilvánosságra hozott művekre. E körülmények között meg kell állapítani, hogy „új közönséghez” való közvetítésről van szó (lásd ebben az értelemben: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 50. pont).

46 Egyébiránt nem lehet vitatni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló online megosztó platform rendelkezésre bocsátására és üzemeltetésére haszonszerzés érdekében kerül sor, hiszen ez a platform, amint az a Bíróság elé terjesztett észrevételekből kitűnik, jelentős reklámbevételt termel.

47 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló online megosztó platform rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül.

48 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az alapügyben szóban forgóhoz hasonló körülmények között kiterjed az olyan megosztó platform interneten történő rendelkezésre bocsátására és üzemeltetésére, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy *peer-to-peer* hálózat keretében megosszák.

A második kérdésről

49 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdést nem kell megválaszolni.

A költségekről

50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az alapügyben szóban forgóhoz hasonló körülmények között kiterjed az olyan megosztó platform interneten történő rendelkezésre bocsátására és üzemeltetésére, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy *peer-to-peer* hálózat keretében megosszák.

Aláírások